

OHNISKO

Počítame s vami...

november – december 2020

SLOVO KAZATELKY

Vianočné posolstvo

VÝROČIE

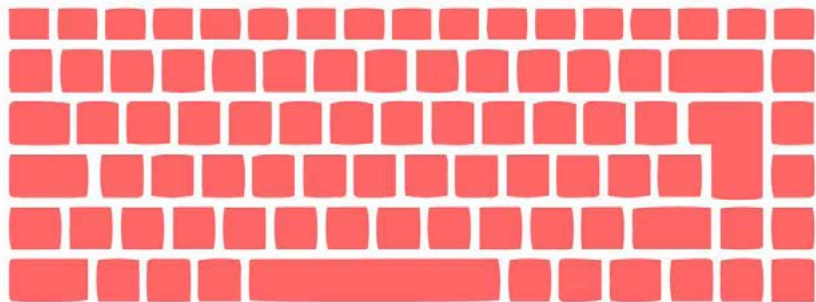
Komenský a Wesley o kresťanskej dokonalosti

PRE MLÁDEŽ

Poriadok v mobile

TÉMA

Dobré vianočné nápady

Vianočné posolstvo

Lebo chlapec sa nám narodil, daný je nám syn, na jeho pleciach bude spočívať vláda a jeho meno bude Obdivuhodný radca, Mocný Boh, Večný Otec, Knieža pokoja. (Iz 9, 5)

Počatie a narodenie dieťaťa je vždy veľkou a radostnou udalosťou v rodine, pravdaže tam, kde sa všetko deje podľa Božej vôle a v Božom poriadku. Všetko sa vopred pripravuje, chystá sa výbavička, kočík či izbička pre bábätko, ktoré má prísť na svet. Je to celkom prirodzené; veď deti sú darom od Hospodina.

A o takejto veľkej radosti nám hovoria Vianoce. Radostnú správu o narodení dieťaťa Ježiša-Spasiteľa oznámili v noci nebeskí anjeli pastierom na betlehenských poliach. Dozvedeli sa o ňom i traja mudrci, muži z pohanského sveta.

Práve v tú noc prorocké slová vyriešené 750 rokov pred touto udalosťou v Betleheme, ktoré vyriešil prorok Izaiáš (9, 5): „*Lebo chlapec sa nám narodil, daný je nám syn,*“ – stali sa skutočnosťou. Jemu však rodičia nemohli poskytnúť ani len ľudský príbytok. Toto Dieťa sa narodilo v príbytku pre zvieratá – v chudobnej maštali. A predsa sa narodilo „z života čistého, z rodu kráľovského“, ako spievame v jednej vianočnej piesni.

Táto predstava v nás môže vyvolať dojatie, tá chudoba, malá maštaľ. Lenže na Vianoce nechceme hovoriť len o Ježišovom narodení, ale o celom spásonosnom diele Ježiša Krista. Prorok Izaiáš vo svojom prorocke, aby mohol vyjadriť poslanie Spasiteľa, použil aj viacero pomenovaní a k Jeho menu pridal: „*Obdivuhodný radca, Mocný Boh, Večný Otec, Knieža pokoja.*“

„*Obdivuhodný radca.*“ Pán Ježiš Kristus sa nedá porovnávať s obyčajným vladárom a ľudskou múdrosťou. Jeho rady a skutky sú divom pre ľudí. Niekedy je ich ťažké pochopiť, ale vždy sú dobré, láskavé a správne. Pretože Jeho

múdrosť pramení v samotnom Bohu, preto je taká veľká a môže radiť tým, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach či úzkosti.

Izaiáš hovorí o Ježišovi, že poniesie Božie meno, že sa bude menovať „*Mocný Boh*“. Je to sila kresťanskej viery, vidieť v narodenom dieťati zjavenie samotného Boha na zemi. Ježišovi súčasníci videli a skúsili Jeho moc a silu v divoch, ktoré konal, ale aj vtedy, keď učil, „ako ten, čo má moc“ (Mk 1, 22; Mt 7, 29), keď mnohí vyznávali: „Boh navštívil svoj ľud.“ (Lk 7, 16). Veríme tomu, že Ten, ktorý chodil po zemi, ktorý bol zaznávaný a nemal kde hlavu skloniť, ktorý okúsil posmech a rúhanie, ktorý zdanlivo bezmocne zomrel na kríži, v tretí deň vstal z mŕtvych?! Ten „*Mocný Boh*“ je nádejou aj pre dnešný svet a hriešneho človeka.

„*Večný Otec.*“ Náš Pán sa zmiloval nad nami ako Otec. Nikdy nás neopúšťa, nás, svoje dieťaty. Zostáva s nami až do konca vekov. Je večný. Včera, dnes i naveky ten istý. V ňom je otcovská láska Božia prítomná naveky. Ako v časnosti, tak i večne. Bol u Boha Otca a k Nemu sa do Božej slávy vrátil, no duchovne je s nami; je vo svojej cirkvi a vráti sa ako zvrchovaný Sudca.

„*Knieža pokoja.*“ Jeho cieľom je tvoriť pokoj. On dáva srdcu pokoj, pokoj z odpustenia hriechov. Volá ľudí k láske a porozumeniu. Nám určil poslanie v tomto svete: aby sme tiež tvorili pokoj všade tam, kde sa nachádzame. V rodinách, v spoločnosti, na pracoviskách, v školách, v cirkvi; aby aj o nás platili Pánove slová: „*Blahoslavení tvorcovia pokoja, lebo oni sa budú volať Božími synmi.*“ (Mt 5, 9)

Pričinné sa o to, aby sa pokoj, ktorý pri niesol Pán Ježiš pre všetkých ľudí dobrej vôle a ktorý tomuto svetu tak chýba, stal v nás a okolo nás skutočnosťou.

Ľudstvo stálo pred príchodom Ježiša Krista v bezradnosti; nenachádzalo cestu k Bohu, blú-

dilo. Preto sa Pán Ježiš Kristus stal cestou, „*Obdivuhodným radcom*“, a je Ním stále. V Synovi sa k nám skláňa Otec, odpúšťa nám a prijíma nás za svoje deti. Keď nám dal Syna, s Ním nám dal všetko.

Vďaka Bohu za Jeho nevýslovný dar! Vďaka Bohu za jedinečnú radosť z Vianoc. Sláva Bohu na výsostiach!

Štefánia Sklenarová

Kedy sú vlastne Vianoce?

Keď je poupratovaný byt?
Keď sú nakúpené darčeky?
Keď sú napečené sladkosti?
Keď sa minú peniaze, odložené na Vianoce?

ALEBO?

Keď jeden človek povie druhému: „Mrzí ma to, odpusť mi. Skúsme to ešte spolu znova.“ Keď človek vidí, že nie je sám. Keď dieťa začne hovoriť so svojimi rodičmi. Keď rodičia berú svoje dieťa vážne a majú naň čas. Keď ľudia znova prežívajú nádej a radosť zo života.

A...

Keď si uvedomíš, že peniaze, jedlo, auto, dovolenkové cesty, postavenie a vzhľad nie sú všetkým. Keď si uvedomíš, že lásku dávať je viac ako lásku brať. Keď si uvedomíš, že Boh u teba klope, chce s tebou hovoriť.

prel. M. Z.

Dobrý rok?

Na začiatku roka som v práci, v ústredí cirkvi v Bratislave, pripla na nástenku pod bránou 12. verš zo 65. žalmu: „*Hospodin, Ty svojou dobrotou korunuješ celý rok.*“ Ani vo sne by mi nenapadlo, že to bude iný rok ako predošlé. Vždy, keď som prešla okolo nástenky, pripomenula som si, že Boh je dobrý aj počas tohto ťažkého roka. Témy v Ohnisku boli tiež zamerané na dobro: dobré manželstvo, deti, slová, dobrí starí rodičia. Najťažšie sa asi písalo na poslednú tému – dobré vianočné nápady. Všade počujeme: „Tieto Vianoce budú iné! Nebudete sa môcť stretnúť s rodinou! Nestihnete nakúpiť! Nebudete môcť cestovať!“ Spomínam si na kolegyňu, ktorá nemala rada Vianoce. Keď jej zomreli rodičia, nemala ich s kým prežiť. Možno budú tieto Vianoce iné, aby sme si pripomenuli, že Vianoce sa nedajú kúpiť v obchode. Boh urobil všetko pre to, aby mohol byť s nami. Objíma nás práve teraz, nech sme kdekoľvek! (Áno, práve v čase, keď sa neodporúča podávanie rúk ani objatia.) Neprestaňme žasnúť pri čítaní najkrajšieho príbehu na svete. Ježiš chce premeniť naše obavy na radosť z toho najväčšieho Daru. Povedzme niekomu o tom, že ten najvzácnejší Dar je Ježiš. Zmení sa tým jeho život. Bude veľká radosť v nebi! A ak ste ešte nikdy neprežili skutočné Vianoce, obráťte sa práve teraz k Ježišovi a povedzte Mu, že Ho potrebujete a chcete.

Prajem Vám, milí čitatelia, aby toto boli Vaše najkrajšie Vianoce!

Milena Belková

Obrázok:
Antonija

Dobré vianočné nápady

A je to tu opäť. Čas vianočný, čas pokoja, čas rodiny, darčiekov, dobrého jedla... Hoci tento rok nemôžeme celkom označiť ako „dobrý“. Bol a je nezvyčajný, neobvyklý. A to v tom, že má nálepku „pandemický“. Chtiac-nechtiac sa nám to označenie vrylo pod kožu a rok 2020 bude už navždy niesť túto nelichotivú nálepku; budú sa nám s ním spájať rúška, strach z pozitívneho testu a zo všetkého, čo je s tým spojené.

Ale čas nezastavíme. A nielen počasie, aj kalendár nám hovorí o najkrajších sviatkoch v roku, na ktoré dychtivo čakajú nielen deti, ale i dospelí. Veriaci aj neveriaci svet si bude pripomínať narodenie Pána Ježiša Krista. My sme zvyknutí tento sviatok oslavovať aj tým, že sa navzájom obdarúvame. Každý po svojom. V rámci svojich možností a daností. Niektorí nakúpia veci v drahých značkových obchodoch, iní využijú internet. A niektorí ich jednoducho vyrobí.

No nie vždy sa nám podarí, aby sme darovanej osobe vyčarili aj šťastný úsmev na tvári. Niekde sa asi stala chyba. Niektorí raz povedali: „*Ak chceš zmeniť svet, zmeň najprv seba.*“ – Je to pravda, ktorú musíme prijať. Učme sa to od Boha. Naučme sa dávať nezištne. Naučme sa počúvať a vnímať. Potreby iných. Ich sny a túžby. Vnímajme ich bolesť, nesúdme pády a poklesky. Boh mohol odsúdiť celý svet. Nemusel počúvať našu bolesť. A predsa to urobil! Z lásky a nezištne. Počúval a vnímal, že musí zasiahnuť. Rozhodol sa pre dar. A daroval to najvzácnejšie, čo mohol. Život svojho jediného Syna. Preto, aby sme my mohli žiť. Žiť v nádeji, v pokore, s odpustením hriechov.

Máme sa čo učiť. Nájst si čas pre niekoho, kto potrebuje vypočuť a povzbudiť. A kedy, ak nie teraz – v čase Vianoc? Pre niekoho bude možno darom, ak pre neho napečieme. Niekomu pomôžeme upratať, lebo on sám nevláde.

Pomôžeme urobiť nákup a pridáme nejakú drobnosť. Iného môžeme potešiť pohľadnicou s pár veršami z Biblie, aj keď je to v dnešnej internetovej dobe možno nemoderné. No o to viac zohreje pri srdci. Človeka vždy poteší zistenie, že niekto na neho myslí. Nájdime si čas na modlitby za iných. Nesúdme ich pády a poklesky! Predkladajme ich Pánovi ku krížu. On sa postará oveľa lepšie ako my, ktorí tiež padáme a klesáme v iných veciach. Buďme viac súcitní!

Naše darčeky nemusia mať honosnú nálepku, ligotavý papier. Stačí malá drobnosť, čo vyrobíme s láskou. O to viac poteší druhú stranu. V mnohých rodinách stále pretrvávajú niektoré tradičné zvyky, ktoré však nemajú s Vianocami nič spoločné, ako napríklad hádzanie orechov, prekrojenie jablka a pod. Je načase sa týchto pohanských zvyklostí, ktorým sme dali nálepku „vianočné“, zbaviť – a pridať nové. Napríklad vybrať si misionára a jeho rodinu a začať sa za nich pravidelne modliť a myslieť na nich aj s finančnou podporou. To je dobrý zvyk, ktorý sa určite bude páčiť aj Bohu. Učme sa ďakovať za rodinu, za bratov a sestry. Modlime sa za nich!

Zabúdame na skutočnú podstatu samotných Vianoc. Majú byť o Bohu a s Bohom. On má byť srdcom, podstatou. Stále je čas začať. Poďme to urobiť tento rok. Prestaňme sa vyhovárať a začnime konať. Učme sa od samotnej podstaty! Darujme kus seba, svojho času v prospech iného života. Prejdime si svoj telefónny zoznam a pošleme správu ľuďom, s ktorými nie sme až tak často. Starších ľudí môžeme potešiť rozhovorom, návštevou. Pri nákupe darčiekov myslime menej na seba a viac na iných. Uvažujme, čo by ich potešilo. Nápadov, ako začať s dobrými zvykmi, je naozaj dosť; stačí porozmýšľať a dovoliť, aby sa stali našimi zvyklosťami. Potom s radosťou môžu dostať nálepku „vianočné“.

Renáta Mihoková

Nebu záleží na tom, aby sa školy zreformovali na dokonalé

– je výrok jedného z najvýznamnejších mysliteľov našich dejín Jana Amosa Komenského. Tento rok si pripomínáme 350. výročie jeho úmrtia. S jeho menom sa nám mnohým iste spojí slovo pedagóg. Nebol však len pedagógom; jeho prínos bol aj prínosom jazykovedca, humanistu a filozofa. Jeho myšlienky boli na dobu, v ktorej žil, prevratné, keďže hlásal, že každé dieťa má mať povinnosť chodiť do školy bez ohľadu na to, z akej rodiny pochádza a akého je pohlavia. Preslávil sa najmä svojou revolučnou ideou „školy hrou“.

Keď som študovala na pedagogickej fakulte, v rámci štúdia sme dostali za úlohu prečítať si jeho Didacticu magnu (Veľkú didaktiku). Nečakala som, že ma Komenského dielo tak zaujme. Niektoré myšlienky mi utkveli v hlave dodnes. Základom jeho myslenia o vyučovaní bolo, že „zušľachtuje v mravoch a naplní zbožnosťou“. Komenský bol hlboko veriaci človek a jeho zmýšľanie o tom, ako dieťa učiť, vychádzalo z myšlienky, že pre človeka nie je cieľ v tomto živote; že v ňom nie je možné dosiahnuť plnosť túžob a snaženia. Smrť je pre človeka bránou do lepšieho života.

Rada by som v niekoľkých riadkoch spomenula myšlienky tohto veľkého zbožného mysliteľa. Všetky sú z diela Didactica magna.

Tento svet nie je pre nás ničím iným ako školou. A to ešte viac, keď opustíme triedy, pretože vtedy sa dostaneme do večnej Akadémie. Že je to tak, spoznávame z rozumu, ale ešte zjavnejšie z Božích výrokov. (s. 38)

Šťastný, kto si vyniesol zo života matky dobre utvorené údy. Tisíkrát šťastnejší, kto odiaľto vynesie dobre očistenú dušu! (s. 39)

Ak sa poobzeráme po rozličných druhoch

ľudí, pridáme k tomu istému výsledku. Lebo kto by pochyboval o tom, že hlúpi potrebujú cvičenie na odstránenie prirodzenej tuposti? No omnoho viac potrebujú cvičenie nadaní, pretože bystrá myseľ, ak sa nebude zamestnávať užitočnými vecami, zamestná sa sama vecami neužitočnými, všetečnými a zhubnými. (s. 55)

V detskom veku je mozog spôsobilý prijímať všetky prichádzajúce obrazy; potom pomaly schne a tvrdne, takže veci sa doň ťažšie vtlačujú... Rovnako teda, ak má v srdci niekoho zapustiť korene zbožnosť, musí sa vstěpovať v prvých rokoch. Aby sa človek mohol vzdelávať v ľudskosti, dal mu Boh roky mladosti, aby v nich, pre ostatné veci nespôsobilý, bol súci len na vzdelávanie. Kôň, vól, slon a ostatné zvieratá dorastajú úplne do roka alebo dvoch, jedine človek sotva za dvadsať alebo tridsať rokov. (...) Nezostáva teda nič iné si myslieť, iba že náš Stvoriteľ po zrelej úvahe ráčil byť k nám milostivý tým, že predĺžil naše dospievanie, aby sme boli dlhší čas nespôsobilými pre hospodárske a politické starosti, aby sme sa stali tým spôsobilejšími pre ostatný čas života (ba pre samú večnosť). (s. 58 – 59)

Na ďalších stranách knihy autor predkladá princípy vyučovania v školách, tie tu spomínať nebudem. V týchto niekoľkých spomenutých výrokoch nás autor nabáda, aby sme nezabudli, že deti, ktoré nám boli zverené (v rodinách, ale i v cirkvi), máme povinnosť viesť k vzdelávaniu sa, a tým aj k Bohu. Máme sa starať o svoju myseľ, plniť sa vecami, ktoré sú na budovanie pre nás osobne, ale aj pre spoločenstvo, do ktorého sme boli postavení. Robíme to? Chceme to robiť? Nech nám v tom Pán Boh pomôže!

Lenka Procházková

Komenský a Wesley o kresťanskej dokonalosti

Jan Amos Komenský, kazateľ a biskup Jednoty bratskej, pedagóg a všestranný učenec, „učiteľ národov“. Narodil sa 28. 3. 1592 v Moravskom markrabstve, pravdepodobne v Nivnici alebo v Uherskom Brode, zomrel 15. 11. 1670 v holandskom Amsterdame, pochovaný bol o týždeň 22. 11. 1670 v kostolíku v Naardene na mieste, kde krátko predtým žil a kázal.

John Wesley, reformný anglikánsky kňaz, zakladateľ metodizmu a všestranný učenec, „otec evanjelikalizmu“. Narodil sa 17. 6. 1703 v anglickom Epworthe, v grófstve Lincolnshire, zomrel 2. 3. 1791 v Londýne, pochovali ho za kaplnkou, ktorá nesie jeho meno na ulici City Road č. 49.

O Komenského osobnom a rodinnom živote je známych pomerne málo detailov. Vie sa, že mu postupne zomreli dve manželky, prežila ho až tretia. V čase svojho pobytu vo Fulneku sa Komenský v júni 1618 oženil prvýkrát. Mal 26 rokov a jeho manželkou sa stala o 4 roky mladšia Mandalena (alebo Magdalena) Vizovská. Pochádzala z vázenej a bohatej rodiny. Po roku sa im narodil prvý syn a v roku 1622 druhý. Rodinný život významne narušila tridsaťročná vojna. Komenský bol pre svoje nekatolícke náboženské vyznanie ohrozený a musel sa skrývať. Svoju manželku a dvoch synov zanechal v roku 1622 pri svokre v Prerove. Tí však ešte v tom roku zomreli na mor.

Komenský následne pobýval vo východných Čechách, v centre Jednoty bratskej v Brandýse nad Orlicí. Tu sa spoznal s Máriou Dorotou Cyrilovou. Bola dcérou iného predstaviteľa Jednoty a od Komenského bola o 10 rokov mladšia. Vzal si ju za manželku 3. 9. 1624. V tom čase dostal úlohu skúmať, kde by sa mohli českí nekatolíci uchýliť pred prenasledovaním. Tak sa stalo, že v roku 1628 opúšťa Komenský s manželkou Čechy a usadzuje sa v poľskom Lešne. Učí na gymnáziu, venuje sa písaniu a cestuje do rôznych krajín Európy, kam ho pozyvali, aby pomáhal s reformami školstva. Z druhého manželstva sa narodili štyri deti – 3 dcéry a syn Daniel. Marie Dorota zomrela po 24-ročnom harmonickom manželstve 26. 8. 1648 v Lešne. O ich dve ešte malé deti sa nemal kto postarať. Preto nie je prekvapujúce, že Komenský sa pomerne skoro

oženil tretíkrát. Vo veku 57 rokov si v Toruni 17. 5. 1649 vzal za ženu o 30 rokov mladšiu Janu (alebo Johanu) Gajusovú. Toto posledné manželstvo ostalo bezdetné. Jana Gajusová sprevádzala Komenského po zvyšok života, zažila s ním ničivý požiar Lešna v roku 1656 a odišla s ním aj do Holandska, kde Komenský v roku 1670 napokon zomrel. Presný dátum úmrtia Jany Gajusovej nie je známy.

Komenský mal osobnú skúsenosť s Anglikom. Tamojší parlament ho pozval, aby pomohol s vytvorením akadémie vied, ktorej cieľom malo byť šírenie jednotného vzdelania a jednotného jazyka po celom svete. Komenský pricestoval do Anglicka v roku 1641 a zostal tam do nasledujúceho roka, teda vyše 60 rokov pred narodením Wesleyho. Anglický učenec sa k viacerým Komenského spisom dostal a čítal ich. Na jeho duchovný život a na rozmyšľanie o kresťanskej dokonalosti významne zapôsobil stretnutie s potomkami Komenského Jednoty bratskej, s Moravskými bratmi, vedenými Petrom Böhlerom, na lodi cestou do Georgie v roku 1736. Oslovila ho najmä ich praktická zbožnosť a odvaha viery. Ich historické centrum v saskom Herrnhute Wesley osobne navštívil krátko po svojom evanjelikálnom obrátení v „moravskej“ skupinke na Aldersgate Street v Londýne dňa 24. mája 1738.

Jan Amos Komenský aj John Wesley sa zaoberali myšlienkou kresťanskej dokonalosti. Obaja muži viery o kresťanskej dokonalosti napokon vytvorili spisy. Komenský v roku 1622 traktát *Přemýšlování o dokonalosti křesťanské*. Wesley vysvetlil svoje poňatie kresťanskej dokonalosti v spise *A Plain Account of Christian Perfection* v roku 1767.

Traktát *Přemýšlování o dokonalosti křesťanské* z roku 1622 je určený jeho manželke Magdaléne Vizovskej. V tom roku neboli spolu pre náboženskú perzekúciu. Historikom nie je celkom jasné, či sa Magdaléne dostal do rúk. Vydal ho kralický tlačiar Václav Elam pravdepodobne v Náměšti nad Oslovou, kam bola za pôsobenia rodu Žerotíncov v rokoch 1620 – 1621 premiestnená bratská tlačiareň z neďalekých Kralíc, aby ju ochránili od zničenia cisárskymi vojskami. Je koncipovaný do úvodu o vzniku, dvanástich kapitol, záveru a pripojenej modlitby. Je nedlhý, má rozsah asi 28 normostrán.

V úvode Komenský predstavuje zámer diela, ktorým je poučenie čitateľa (manželky) o zmysle kresťanského života. Hovorí o svojom rozpoložení – o „zármutku a tesknosti“. Dúfa, že sprostredkuje manželke porozumenie, že „darmo jest na světě sobě, jak by člověk od Boha veden býti chtěl, vybíratí, než že nejlepší jest povolně, byť i s plačky bylo, za Pánem Bohem jíti a všecko, štěstí i neštěstí, radost i zármutek, smích i pláč, s poděkováním z ruky jeho přijímatí“. Manželku volá do modlitieb a k Bohu, ktorý je jeho i jej najväčšou útechou. Obaja boli v ťažkej situácii: on vo vyhnanstve vzdialený od rodiny, ona v ťažko skúšanej a morom ohrozovanej domovine.

Wesleyho stretnutie s duchovnými potomkami biskupa Komenského, členmi ochranovskej Unitas Fratrum, „Moravskými bratmi“, rozhodujúcim spôsobom poznamenalo jeho teologické rozmyšľanie najmä o kresťanskej dokonalosti. Vyskolený na Oxforde, pripravoval sa na dráhu kňaza v anglikánskej cirkvi. Napokon ho práve hľadanie optimálnej, dokonalej podoby kresťana, jeho života a služby, doviedlo do polohy reformného kňaza, ktorého na kazateľniciach v anglikánskych kostoloch neskôr odmietali pre kritiku vtedajšej anglikánskej elity. Stretával sa aj s nepochopením a kritikou etablovanej cirkvi najmä pre svoj dôraz na kresťanskú svätosť a dokonalosť.

K myšlienke kresťanskej dokonalosti ako k veľmi vážnej Božej požiadavke zaviedlo Wesleyho to, že na ňu narážal pri čítaní Biblie, najmä textov z Mt 5, 48: „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“; 1Kor 14, 20: „Bratia, nebuďte pri usudzovaní ako deti, v zle budúť maličká, no pri usudzovaní buďte dokonalí.“; Flp 3, 15: „A tak všetci dokonalí majme takéto zmýšľanie! A ak o niečom zmýšľate inak, aj to vám Boh zjaví.“; Jk 1, 4: „A vytrvalosť nech je završená skutkami, aby ste boli dokonalí, bezúhonní a bez akéhokoľvek nedostatku.“

Okrem čítania Svätého Písma Wesleyho do rozmyšľania o kresťanskej dokonalosti motivovalo čítanie kníh. Začalo sa to v roku 1725, keď vo veku 22 rokov čítal od biskupa J. Taylora *Pravidlo a cvičenie svätého života a umierania*. Svätý život predstavuje Taylor ako poučenie čitateľa o tom, ako žiť v cnostnom živote, ako si zvyšovať svoju osobnú zbožnosť a vyhýbať sa pokušeniam. Časť o svätom umieraní

má za cieľ poučiť čitateľa o „prostriedkoch a nástrojoch“, ako sa pripraviť na požehnanú smrť. Každá kniha obsahuje diskusiu o teológii, morálnu výučbu, často označovanú ako „úvahy premenené na prax“, a modelové modlitby požadujúce nadprirodzenú, božskú pomoc pri ich naplňovaní.

Takéto myšlienky zaujali mladého Wesleyho do tej miery, že sa nimi celoživotne zaoberal. V mladosti ho na oxfordských štúdiách znepokojovala nedôslednosť študentov, ktorí sa pripravovali na duchovenskú dráhu. Evanjelium poznali, ale žili si, ako im napadlo, a dopriavali si všetko, čo si srdce žiadalo. Niektorí boli navyše necitliví k páličným problémom doby, kruto poznačenej nástupom prevratných zmien, spôsobených rozmachom priemyselnej výroby a poľnohospodárstva. Spolu s ďalšími vážnymi študentmi sa už vtedy pokúšali o svätý, dokonalý život, ktorému rozumeli ako dôslednému plneniu tradičného náboženstva spolu s dôkladným štúdiom a obetavou službou najmä väzňom a deťom, a to vyučovaním v tých rodinách, ktoré nemohli platiť za školu.

Vo Wesleyho spisbe poznať jeho túžbu po dokonalej láske, ktorú mal Kristus. Dokonalosť kresťana je v miere jeho participácie na dokonalej Kristovej láske. Je to úplné odovzdanie sa do služby Bohu celým životom a celým srdcom (úplné posvätenie). Dokonalosť je pre Wesleyho skôr dynamický pojem ako statický. V dokonalosti je dokonca možné aj rásť! A z kresťanovej dokonalosti má napokon ošoh aj bližný.

U Komenského je to inakšie. Vidíme to aj v iných jeho spisoch, najviac v *Labyrinte světa a ráji srdca*. Tieto spisy dobre dopĺňajú, ako to u Komenského s jeho predstavou dokonalosti kresťana je. Kresťanskú dokonalosť v oboch spisoch Komenský predstavuje akosi staticky, útrpne. Keď príde niečo zlé, zväčša treba od zla vo svete utiecť do „raja srdca“ – utiahnuť sa a vydržať vo vernosti Kristovi. Pre Komenského bolo dôležité, aby kresťan pochopil, že kresťanská svätosť a dokonalosť patria Kristovi. Pre Wesleyho bolo dôležité, aby kresťan pochopil, že kresťanská svätosť a dokonalosť boli Kristom umožnené.

Pavel Procházka

Návrat k podstate bytia

Domov nie je geograficky vymedzené miesto, ale pocit, že niekam patrí. Človek bol stvorený pre spoločenstvo, pre spolužitie vo vzťahoch, nie pre život v izolácii a samote (Gn 2,18). Keď chýba práve tento rozmer bytia, človek ho nahrádza iným, či už rôznymi závislosťami, alebo konzumom: akoby tým chcel dokázať svoju prestíž alebo zamaskovať samotu.

Chceme mať, vlastniť: nové, lepšie auto; výkonnejší počítač; drahšiu dovolenku; luxusnejší dom; krajšie zariadenie a ďalší a ďalší byt. Kupujeme (si) nové exotické zážitky a zahlcujeme (sa) tým, čo vlastne ani nepotrebuje. Sme presýtení, unavení a otupení. Uštvaní a vnútorne prázdni. Veci pomínuteľné a prchavé nemôžu zasýtiť dušu lačnú po večnosti.

Domov je pocit ukotvenosti a bytia-identity. Domov je Boh. Domov je Pokoj uprostred nepokoja. Vyvýšený, nedotknuteľný priezor istoty a zabezpečenia chránený samým Stvoriteľom. Ovzdušie bezvýhradnej lásky, prijatia, ktoré človeka otvára a umožňuje mu rásť. Do-

mov je tiež národ, ktorého sa cítim byť súčasťou.

Aj dnes – a možno práve dnes – prichádza k nám na zem Spasiteľ: aby spojil nespojiteľné; aby z rozdrobených črepií pozliepal jeden kalich a zhromaždil všetkých okolo seba-betlehemskeho Zázraku. Prichádza opäť: s novou nádejou; lebo v začiatkoch je vždy nádej. Prichádza opäť: s novou príležitosťou na prehodnotenie, na zmenu.

Všetko neživé počká. Ľudia nie. TERAZ potrebujú dotyk, pohladenie, povzbudenie, pochopenie, láskavé slovo – zajtra, aj o hodinu už môže byť neskoro.

Neodkladajme život, venujme čas tomu, čo je večné; čo buduje, čo presahuje – čo pretrvá. Nepochybne pritom narazíme na človeka. Rajský príbeh nás opäť privedie k Tomu, ktorý je večný: k podstate nášho bytia. V ňom spoznáme svoju závislosť od vzťahu i plnosť života. V ňom opäť objavíme stály zdroj sily i radosti z miesta, ktoré nám bolo dané, i svoje určenie: obrábať a strážiť (Gn 2,15). Ten svoj kus zeme.

Mariana Kušiaková

Vianoce u Vás doma

Viete si predstaviť brata Števa Rendoša ako Herodesa? A sestru Števkú Sklenarovú ako trhovničku? Diakonia ECM ponúka tri vianočné príbehy, ktoré sa nahrali počas charitatívnych koncertov (2018 – 2020) v Dome kultúry v Seredi. V divadelnom tíme účinkujú ľudia z viacerých zborov ECM rôzneho veku od 10 do 75 rokov ☺. V prvej scénke (2018) zo života obuvníka Hansa uvidíte, ako láska a odpustenie zvíťazia nad samotou a nenávisťou. V druhom príbehu *Cesta za hviezdou* (2019) uvidíte hrať aj sestru Števkú, najskôr ako úradníčku, neskôr ako trhovničku. Jej syn Matej zahrá cisára Augusta a spomínaný brat Števo sa zapíše do dejín ako Herodes nezabudnuteľným výrokom: „Poriadne ma ovievajte, lebo vás hodím krokodílom!“ ☺ Krásne piesne v prvých dvoch scénkach budete počuť od Lydky a Tomáša Stašovcov z Dolného Kubína. V treťom príbehu, ktorý plánujeme nahráť v decembri 2020, uvidíte, ako návšteva z neba zmenila život pastierov a ľudí, žobrajúcich v uliciach Betlehema. Stačí zadať na YouTube tieto názvy:

Hansov vianočný príbeh
Cesta za hviezdou
Radost' v Betleheme

Ohlasy na minulé číslo Ohniska

Vážená redakcia Ohniska, rád by som týmto spôsobom vyjadril uznanie a pochvalu za Vašu prácu. Osobitne sa chcem poďakovať za posledné číslo. Články sa mi veľmi páčili. Ďakujem.

Pavel P. z Bratislavy

Srdečne ďakujem za toľko milých slov z nového Ohniska. Ďakujem za Vašu prácu na ňom.

Eka z Bratislavy

Prečítam v Ohnisku všetko. Robíte ho dobre, človek je v obraze, čo sa v cirkvi deje. Aj krížovku rada lúštim. Toto posledné číslo bolo perfektné! Všetko bolo na jednotku. Bola som povzbudená článkom o dobrých slovách, ktoré napísala sestra Anna Páliková-Kunčáková. Túto sestru som stretla len raz, a keď hovorila, ako sa v Srbsku ťažko žije, prekvapilo ma to, lebo dovtedy som veľa reptala a sťažovala som sa.

Anna z Trnavy

Milo ste ma potešili e-mailom, v ktorom prišiel časopis, ďakujem. Veľmi dobre mi to padlo, pretože teraz sme obmedzení, čo sa týka spoločného stretávania sa, a tak je na požehnanie celý časopis.

Helena zo Znojma

V Ohnisku sa mi veľmi páčila zvýraznená veta v modrom rámičku, že „jedno milé slovo dokáže skrášliť celý deň“. Túto vetu som tu viacerým v DSS prečítala. Viackrát som si čítala, čo písal brat Kocev o slovách a ústach. So spolubývajúcou sme znovu vyľúštili krížovku: *Nech z vašich úst nevyjde nijaké zlé slovo, ale iba dobré, na budovanie, kde treba, aby počúvajúcim prinášalo milosť.*

Jolika zo Šintavy

Ďakujeme za Ohnisko. Vždy, keď ho donesú Hippovci, berieme si ho a prečítame každá od a po z. Aj teraz sme sa mu potešili.

Sestry Danka a Ľudka z Dolného Kubína

Pán nás všetkých pozýva, aby sme zmocnení Jeho Duchom a pod Jeho vedením prinášali:

evangelium strateným;
odvahu zastrašeným;
žehnanie medzi reptajúcich;
pokoj medzi nahneváných;
uzdravenie zraneným;
nádej sklamaným...

Štefan Rendoš

The Way Maker

Trpezlivá víťazka. Aj takto by sa dala nazvať skladba, ktorá až po 5 rokoch a mnohých cover verziách zaznamenala na kresťanskej hudobnej scéne odmenu v podobe významného hudobného ocenenia (cover verzia – nová verzia predtým nahratej skladby od iného interpreta). Skladba od Osinachi Kalu Okoro Egbu alias Sinach, ktorá už v minulosti zožala niekoľko ocenení za svoju tvorbu, získala cenu Dove Awards za najlepšiu skladbu „THE WAY MAKER“. Verím, že to nie je len o oceneniach, ale predsa len človeka vždy poteší, keď vidí ovocie svojich rúk – a v prípade Sinach – aj úst! Cover verzie spomínanej skladby v podaní Michaela W. Smitha a Leelanda obsadzovali v rebríčku podľa známeho billboardu top priečky. Pieseň napísala Sinach v období, keď vnímala vstup do novej služby Bohu, a ako sama pre televíziu Zion opisuje: „... bolo to obdobie, keď Boh zatváral jedny dvere a otvoril ďalšie, a ja som si vravela, že chcem ostať vo svojej pohodlnej zóne. Potom mi Boh povedal, že keď požiadal Abraháma odísť zo svojej zeme, žiadal ho odísť od svojich ľudí, odísť zo svojej zóny komfortu.“ Na príbehu života Abraháma jej povedal, že „ja som tvoj predchodca – ten, kto upraví cestu; ten, kto plní zaslúbenia“. Bolo to osobné zaslúbenie. „**Moje Slovo prinesie svetlo do každej temnej situácie,**“ povedal Pán. V tom období jej dal pieseň, „uvidíš, ja som tvoj, *The Way Maker*“. Hlavná myšlienka piesne *The Way Maker* je o Bohu, ktorý pripravuje cestu, koná zázraky a plní zaslúbenia; ktorý je svetlom v temnote. – Taký je MÔJ Boh.

Boh nás povoláva zo smrti do života; zo života závislosti od hriechu do slobody v posvätení. A okrem toho dáva svojim nasledovníkom zmysel života a priestor na službu v Jeho kráľovstve. Nech je aj skladba *The Way Maker* inšpiráciou pre váš život s Kristom!

Pablo

Poriadok v mobile

Po internete kolujú obrázky, ktoré sa medzi mladými volajú „meme“. Do obrázka je vložený nejaký text, väčšinou so zámerom žartu. Je veľmi veľa takýchto obrázkov alebo videí s nejakou osobou, vytvorených nato, aby sa človek pobavil a zasmial. Nedávno – v jedno pondelkové ráno som dostala správu s takýmto obrázkom a týkal sa vysokopostavenej osoby. Toto meme bolo vytvorené s cieľom výsmechu. V tej chvíli mi Boh ako blesk z neba pripomenul Žalm 1, v ktorom sa na začiatku píše: „*Blahoslavený muž, ktorý nechodí podľa rady bezbožníkov, na ceste hriešnikov nestojí a v kruhu posmievačov nesedí, ale v zákone Hospodinovom má záľubu, o Jeho zákone rozjíma dňom-nocou.*“ Veľmi ma oslovil najmä záver prvého verša, že „*blahoslavený človek v kruhu posmievačov nesedí*“. Snažím sa vyhábať sa tomu, aby som sa vysmievala iným, pretože som na základnej škole sama zažila, ako sa mi spolužiaci vysmievali. Aj Božie slovo nás vyzýva, aby sme sa nikomu nevysmievali. Lebo blahoslavený – šťastný – je ten človek, ktorý nerobí takéto veci. Dnes si ľudia robia žarty zo všeličoho, ale nemali by sme sa smiať z iných ľudí, a už vôbec nie z vysokopostavených. Máme im žehnať a modliť sa za nich. Prajem nám, aby Božie slovo v nás zostávalo a aby sme sa aj v noci zobúdžali s Božím slovom.

Ester

Tri pozitívne príbehy, ktoré napísal koronavírus

Rok 2020 zrejme nikomu nevyšiel podľa plánu. Svadba bola buď zrušená, alebo musela byť prispôbená pandémie, a viac sa nepodobala na sen, ktorý si nevesta pestovala už ako dievčatko. Zamestnávateľ oznámil nepríjemnú správu, a vraj prepustenie nesúvisí s nedostatočnou schopnosťou, ale s finančnou krízou.

Človek je nútený žiť v neustálom strachu a v otázkach, čo bude zajtra a čo pozajtra. A je koronavírus naozaj taký nebezpečný, či len okolo seba šíri zbytočne nafúknutú paniku? Veď človek už ani nevie, čomu veriť a čomu nie a od čoho sa radšej držať čo najďalej. Ak by sa obdobie práve prebiehajúceho roka malo opísať jedným slovom, vyjadrila by som ho výrazom tma. Je to síce ponuré, ale predsa – aj do najtemnejšieho kúta sa dá zasvietiť.

Odpusť

Mama mala dobrý vzťah so synom. Bola aj priateľivá, aj taká a onaká, ale jedna ingrediencia do receptu na ideálneho rodiča jej chýbala. Trpela totiž nedostatkom empatie. Koronavírus to ale zmenil. Len čo si začala všimáť dianie a vzrastajúcu kriminalitu, zaplavil ju súcit voči synovi a problému, ktorý ho trápil. „*Môžeš mi, prosím, odpustiť, že som bola málo empatická?*“ spýtala sa chlapca. On, samozrejme, nezaváhal a ihneď prejavil dobrácku povahu. Bez premýšľania odpustil, čím prehĺbil vzájomné puto.

Deň povzbudzovania

Každých 5 – 6 týždňov vysielajú v rozhlasе bohoslužbu naši metodisti z Maďarska a vždy ju začínajú výzvou z Listu Filipanom (4, 4): „*Radujte sa, opakujem: radujte sa!*“ V auguste a v októbri hovorili, že by sme mali znovu prežívať zoslanie toho Ducha Svätého, ktoré dostali apoštolovia na prvé Turíce/Letnice; Ducha Svätého, ktorý ich potešil a uschopnil, aby mohli hlásať evanjelium. Veľmi ma povzbu-

Domáce vzdelávanie

Ďalšia matka musela – ako mnoho iných – podrobiť domácnosť tvrdej skúške. Škola za školou sa zatvárali a odštartovalo vzdelávanie v kruhu rodiny. Najskôr si také čosi ani predstavíť nevedela. Nemá na to trpezlivosť, nevie, ako správne vysvetliť učivo, nie je na to školená. Nech však mala výhovoriek koľkokoľvek, neostávalo jej iné, než sa prispôbiť situácii. A čo sa stalo? Rodina odrazu trávila spoločne čas s radosťou; vymýšľali spoločné aktivity, budovali sa vzťahy. Už to neboli len ľudia žijúci v rovnakom dome, ale vzniklo ozajstné prepojenie.

Komunita

Istý muž býval osamelý. Predtým mu to až tak neprekážalo alebo si to aspoň neuvedomoval a nezaoberal sa tým do takej miery, aby mu to znepríjemňovalo život. S nástupom koronavírusu si deň za dňom uvedomoval potrebu byť súčasťou spoločnosti. Čím viac na neho doliehala realita, tým viac sa zosilňovala potreba môcť sa o niekoho oprieť. Nakoniec sa začlenil do kresťanskej komunity, do malej skupinky v cirkevnom zbore, – a viac sa necítil opustený.

Koronavírusový čas predstavuje tmu, ale aj uprostred zlého sa píše pekný príbeh. A opravujem sa, príbehy nenapísala epidémia, autorom je Boh. On jediný vie aj z tmy urobiť príjemnú skúsenosť.

Mišel

dzuje, že mávajú aj tiché dni, keď sa stretnú bratia, potom sestry, potom mladí... Naposledy v októbri mali stretnutie na výročie reformácie, ktoré nazvali Dňom povzbudzovania. Myslím si, že aj my by sme sa mali navzájom povzbudzovať: aby sme vydržali na tej ceste, na ktorú sme vykročili, keď sme prijali Pána Ježiša za svojho Spasiteľa. Niekedy im aj v dobrom závidím, lebo sa mi podľa týchto vysielaní a aj z niektorých návštev na bohoslužbách v Maďarsku zdá, že kresťanstvo prežívajú radostnejšie.

Elena T.

Z manželky zloducha – žena kráľa

Zdroj: Pixabay

V dávnych dobách, keď mužova pevná ruka dominovala v záležitostiach obchodných i rodinných, keď žena smela mať názor potajme a aj za ten sa neraz hanbila, keď sa aj pre najmenšiu škriepku vyťahoval meč proti meču, zrodila sa ona. Abigajil patrila rešpekt majetných aj nemajetných, jej mienka sa považovala za hodnú nielen zamyslenia. A hoci bola nepochybne aj pekná na pohľad, nie krásou si vzbudovala postavenie v rade výnimočných žien. To jej múdrosť, pre tú bola známa. Múdrosťou odvrátila nezmyselný boj a premenila hnev v pokoj.

Dobrá žena, zlý muž

Abigajil sa vydala za muža z Karmelu, ktorý sa volal Nabál. Manželstvo však neplynulo pokojne, naopak, ťažko sa rozumnej vychádzalo s nerozumným. Keby však bol Nabál iba nerozumný, pravdepodobne by sa aj tak život dal všelijako inak spestriť a spríjemniť. Najväčšia prekážka, ktorá bránila Abigajil tešiť sa z toho, že má s kým zostarnúť, spočívala v Nabálovom charaktere. Ten bol nielen surový, ale aj sebecký; neváhal rozsievať zlo a vyvolávať hádku za hádkou. Nijako to nezmiernovala ani skutočnosť, že bol bohatý: vlastnil 3000 oviec a 1000 kôz.

Dávid posielal pozdrav

Dávid, ktorého hrdinské činy si šepkali určite už aj deti, hoci ešte nebol kráľom nad Iz-

raelom, poslal verných sluhov, aby odovzdali pozdrav Nabálovi. Dovoľal sa totiž, že Nabál práve strihá ovce, a tak sa rozpomenul na svoju pastiersku službu. Prikázal desiatim mládencom, aby jemu i všetkému, čo má, zažehlali pokoj v mene Dávida. A nech mu ďalej pripomenú, že jeho strihači kedysi bývali s Dávidom a inými pastiermi a že si vzájomne pomáhali a nikdy si nijako neukrivilili. Nabál však pozdravom pohrdol, vysmial sa dokonca aj samotnému Dávidovi a odmietol vykonať akékoľvek dobro v prospech iného.

Dar na zmierenie

Dávid vzplanul hnevom, Nabálova povýšenecká odpoveď v ňom prebudila ohotu vziať meč a preukázať odvahu i udatnosť, vďaka ktorým mu každý nepriateľ ustúpil z cesty. Nabálova družina však pridlho poznala svojho pána a dobre si uvedomovala, že sa zachoval nesprávne. Preto sa istý muž dostavil k Abigajil a dal jej viesť, čo a ako sa prihodilo. Bola to predsa nespravodlivosť, a ak niekto má schopnosť, aby intelektom obmäkčil nepriateľské srdce, potom to bola určite ona.

Abigajil uvážila, že situácia je vážna, poponáhľala sa a dala vrchovato naložiť osly (vzala aj chlieb, aj víno, aj ovce, aj koláče, aj hrozienka). Manželovi nič neoznamovala; veď prečo by to robila? Aj sluha sa o ňom vyjadril, že je zloduch a nedá sa s ním o ničom rozprávať. Napokon si na jedného z oslov sadla aj ona sama a dala sa naproti Dávidovi. Len čo ho zbadala, pripraveného na útok, zosadla a poklonila sa tvárou až k zemi. Padla mu k nohám, pričom ho prosila o možnosť, aby mu smela všetko objasniť, ba zašla tak ďaleko, že sama sebe kládla vinu za vzniknutý spor.

Žiadala o odpustenie, že je Nabál taký zlý, a pochválila Dávida, pretože aj ona o ňom dávno vedela. Nebolo tajomstvom, že Boh Dávida žehná a všade ho sprevádza, a tak teraz nech

neprelieva krv, ale radšej nech si zoberie ponúkaný dar. Dávidovi viac nebolo treba, velebil múdrosť, čo jej bola daná, a prepustil ju domov v pokoji. Keby totiž nebola prišla, keby sa neponáhľala, dopustil by sa krivdy a zahubil by všetko mužské, čo má čokoľvek spoločné s Nabálom. Abigajil sa teda vrátila do domu, a keď svitlo nové ráno, všetko dopodrobna povedala aj Nabálovi. Tomu ihneď zamrelo srdce v hrudi a o desať dní zomrel. Ale ona, múdra a neobjácna, neostala sama. Vdovou bola krátko – za ženu si ju zobral Dávid.

Múdrosť od Boha

Áká je teda múdrosť, ktorú Boh ochotne dáva tomu, kto sa Ním dá viesť? Je to múdrosť predovšetkým mierumilovná, hľadajúca a milujúca pokoj. Múdrosť, ktorá nie je povýšenecká. Neváľala sa v zbytočnom smútení; je ochotná prijať dobro, ak sa jej ponúka. Je to múdrosť, ktorá nehľadá vlastný prospech, nevykonáva pomstu, lebo vie, že odplatiť je Boh a ten dá človeku podľa jeho skutkov.

Abigajil milovala pokoj, a tak sa jej podarilo odvrátiť krviprelievanie. Nepovýšila sa, naopak, vzdala úctu mocnému bojovníkovi a ten sa na ňu rozpomenul a vzal si ju za manželku. Múdrosťou sa z manželky zloducha stala ženou kráľa. A ostala nesmrteľná, pretože je nezmatateľnou súčasťou knihy, ktorá prežila a bude žiť naveky.

Michaela Mihoková

Jeden život máš len

Mám rada dobrodružné situácie, keď som odkázaná na Božie vnuknutie, čo robiť a čo povedať. Nedávno som niesla oblečenie do sociálneho šatníka, kam si chodia po veci ľudia bez domova a sociálne slabé rodiny. Stretávala som tu aj ľudí z útulku, ktorým sme v zime nosili polievku, oblečenie aj vianočnú zvesť. V rohu šatníka na skrinke môj zrak upútali pohodené staršie knihy, ktoré tam niekto priniesol. Skvelý nápad! Hneď som doma vybrala niečo z mojich a zopár knižičiek so svedectvami. Pred otváracím časom už sedelo na vyvýšenom chodníku v rade niekoľko mládenčov, lebo vstup bol po jednom. Ukázala som im knihy, povedala som im, o čom sú, a povzbudila som ich, aby si ich prečítali. A naozaj – knihy boli preč, vzali si ich. Potom som priniesla aj malé Biblie-gideonky, rozprávali sme sa. Niektorí sa osobnejšie zdôverili so svojím životom. Spomínala som na J. Wesleyho, ktorý sa znížil k biednym, navštevoval väzňov, roznášal veci ľuďom v núdzi. Aj dnes mnohí čakajú na náš čas, vnímavé ucho, svedectvo. Pieseň K. Royovej vážne vyzýva: *Čo si zmeškal, nenahradíš, jeden život máš len...*

Anka Gajdošová

Prianie čitateľom

Požehnané prežívanie udalostí narodenia Krista-Spasiteľa – svetlo novej nádeje a istoty bezpečia v ťažkých časoch
Vám zo srdca praje

redakčná rada Ohniska

Chcel byť rockovým hudobníkom (Rozhovor)

Brat Peter Mazúr je od 1. 7. 2020 pomocným kazateľom v Gerlachove, dedinke pod Tatrami. Tento rok v auguste ukončil magisterské štúdium teológie v Banskej Bystrici a od septembra nastúpil na externé doktorandské štúdium. S manželkou Lýdiou majú 28-ročného syna Filipa, ktorý je ženatý a žije v ČR s manželkou Monikou a ich 1,5-ročným synčekom Natanaelom. Majú ešte dve dcéry – 25-ročné dvojčičky Tatianu a Katarínu.

Odkiaľ pochádzate a ako vás ovplyvnili vaši rodičia?

Pochádzam z Popradu a vyrastal som v jednoduchej robotníckej rómskej rodine. Moji rodičia (už zomreli) boli prísni, hlavne otec, a aj keď to neboli „veriaci“ ľudia v tom pravom slova zmysle, ovplyvnili ma hlavne svojou pracovitosťou a tým, že sa nevzdávali ani v situáciách, keď to nebolo ľahké. Musím však priznať, že aj rodičia mojej manželky ma v živote veľmi ovplyvnili a sú pre mňa ako moji vlastní rodičia.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malý?

Tak ako sa väčšina chlapcov v období totality chcela stať smetiarmi, kozmonautmi či pilotmi, ja som sa chcel stať vojenským pilotom a bol som k tomu blízko. Avšak mojou najväčšou túžbou bolo byť rockovým hudobníkom. Zvuk elektrickej gitary ma vždy fascinoval. Ak by mi niekto pred 10 rokmi povedal, že budem teológom, tak by som sa asi nad tým pousmial – no a dnes je to realita.

Vyviedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Nebolo toho málo, ale jeden z tých žartíkov bol, keď sme nalepili „olomoucké syrečky“ pod katedru.

Prečo ste sa rozhodli študovať teológiu?

Cítil som potrebu ísť *hlbšie* napriek tomu, že

ma niekoľko ľudí varovalo, že „vyschnem“. Bohužiaľ, mali asi zlú skúsenosť. Nevyschol som, ba naopak, som vďačný za posledných päť rokov štúdia na katedre teológie a katechetiky, lebo ma to posunulo dopredu a hlavne som sa naučil, že poznanie a múdrosť vedú človeka k tomu, že si uvedomí, že ešte stále nič nevie; jednoducho múdrosť vedie do pokory.

Ako ste sa dozvedeli o ECM?

Prišlo to tak nečakane, keď som sa stretol s bratom Ľubošom Sirkovským a návštevou zboru ECM Gerlachov.

Čo vás viedlo k službe v zbere Gerlachov?

Pre mňa je typické, že si vyberám – aj keď nie zámerne – ťažšiu cestu. V tomto prípade ma povzbudil hlas Ducha Svätého: „Neboj sa, lebo robím veci nové.“

Ako ste sa obrátili ku Kristovi?

O tom by som mohol napísať jeden veľký príbeh, alebo ho vyrozprávať, ale azda len stručne. Bolo to pred 25 rokmi, presne 25. 5. 1995. Začalo sa to asi tým, že som sa zaujímal o vesmír a o možný život na inej planéte mimo planéty Zem. Dostala sa mi do rúk kniha od Johanna von Butlera Adamova planéta a Život na Marse. V týchto knihách autor uvádzal, že Biblia je 100 % kniha pravdy. Samozrejme, že som si Bibliu zohnal a spolu s manželkou sme si ju začali čítať. Po niekoľkých stranách som ju zavrel a považoval som to za bláznovstvo, ale v hĺbke srdca som vedel, že Boh je, a tak som jedné-

ho dňa ráno, keď som kráčal do práce, povedal nahlas: „Pane, ak si, tak sa mi daj poznať.“ No a ešte v ten istý deň mi Boh poslal do cesty človeka, ktorý mi zvestoval evanjelium. Toho človeka som poznal z minulosti a mal som možnosť vidieť pred sebou zázrak. Bol to človek zmenený skrz-naskrz. Nebol to fanatik, ale nové stvorenie v Kristovi. Trvalo to asi týždeň, kým som Bohu odovzdal svoj život, a moja manželka o tri dni neskôr. Pán Ježiš začal vo mne konať svoje dielo a koná ho dodnes. Som Mu za to vďačný, že ma formuje a premieňa: aby som Mu bol čo najviac podobný.

Niečo výnimočné, čo ste prežili s Bohom.

Najväčší zážitok s Bohom bolo asi moje prežitie 40. žalmu, hlavne 7. – 9. verša: *Obety a dary si nepraješ, lež uši si mi otvoril. Nežiadaš žertvu ani obetu zmierenia, preto som povedal: „Hľa, prichádzam. Vo zvitku knihy je napísané o mne, že mám plniť tvoju vôľu. A to chcem, Bože môj, hlboko v srdci mám tvoj zákon.“* – Bola to Božia odpoveď na moju modlitbu a túžbu poznať Božiu vôľu pre môj život.

Ktorá je vaša najobľúbenejšia postava v Biblii?

Okrem Pána Ježiša je mojou obľúbenou postavou v Písme apoštol Pavol.

Máte aj najobľúbenejšiu verš?

Pred 25 rokmi som si „privlastnil“ a „pribil na tabuľu svojho srdca“ verše z knihy Prísloví 3, 5 – 6.

Ktoré knihy vás vedia povzbudiť v službe?

Sú to hlavne knihy, ktoré opisujú skutočné príbehy ľudí – mužov a žien, ktorí dôverovali Bohu a výrazne sa zapísali a prispeli k rozširovaniu Božieho kráľovstva, ako napr. George Müller, John Wesley, ale veľmi rád si prečítam aj knihy študijného charakteru, výklady a komentáre kníh Písma.

Ako trávite voľný čas?

Voľný čas najradšej trávim s rodinou na prechádzkach v prírode alebo prácou v záhrade. Voľného času je však málo.

Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili?

Nie som veľmi scestovaný, ale niekoľko rokov (7) som strávil v Taliansku. Taliansko je pre mňa nielen zaujímavé, ale – dá sa povedať, že – Taliansko bolo pre mňa v živote veľkou skúškou a školou. Musím sa priznať, že som si spolu s manželkou a deťmi zamiloval túto krajinu a hlavne jej kuchyňu.

Kam by ste chceli cestovať?

Veľmi rád by som navštívil miesta, ktoré navštívil a kde pôsobil apoštol Pavol.

Čo vás v poslednom čase potešilo?

Najväčším potešením je pre mňa môj vnúčik Natanael.

Čo by ste chceli odkázať čitateľom?

Aby v týchto dňoch, keď pre koronavírusovú pandémiu zažívame izoláciu, neprestávali dúfať v Hospodina. Práve teraz je potrebné nakloniť svoje ucho k tomu, čo hovorí Hospodin. On hovorí a chvála Bohu, že On ešte stále hovorí!

Ďakujeme za rozhovor

Emanuel – Boh s nami

„Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodený Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvest.“ (Jn 1, 18)

V jednom paláci v Ríme je nádherná freska, ktorú namaľoval maliar Renim v roku 1614. V tej dobe to

bolo obdivuhodné maliarske dielo. Avšak nemohlo byť obdivované v plnej miere, pretože bolo namaľované na strope. Každý, kto by ho chcel naplno vidieť, musel by si krk vykrútiť. Aby tento problém vyriešili, umiestnili na podlahu zrkadlo, ktoré odrážalo fresku, a tak si návštevníci mohli naplno vychutnať krásu maľby.

Boh urobil niečo podobné. Aby priblížil ľudom seba samého, poslal na zem svojho jednorodeného Syna Ježiša. Ľudia si mysleli, že Boh je veľmi ďaleko – niekde na nebi –

a nemá až taký veľký záujem o ľudí. A práve vtedy prichádza anjel a hovorí Jozefovi a Márii: „Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel,“ čo v preklade znamená: Boh s nami. (Mt 1, 23)

V Ježišovi Kristovi, ktorý je i dnes s nami, máme splnenú každú potrebu. Nemusíme si zlomiť krk, dívajúc sa na nebesia, kde je Boh. Stačí iba zavolať na Ježiša, On nie je nikdy ďaleko. Je tak blízko, že by sme Ho mohli aj nahmatať.

On je Emanuel, Boh s nami.

Otče, Ty si na nebesiach, Ty si Stvoriteľ a Pôvodca všetkého, všemohúci a všadeprítomný Boh. Ďakujeme Ti, že sme Ťa mohli poznať v Tvojom Synovi Ježišovi, ktorý je Emanuel: Boh s nami. Amen.

Daniel Zajac, Michalovce

Heslá 2021

Úvahy na každý deň môžu byť pre čitateľa užitočnou pomocou pri denných stíšeniach nad Písmom. Kniha môže byť aj darčekom pre Vašich blízkych. Nech prinesie všetkým čitateľom povzbudenie, útechu a požehnanie! Krátke úvahy nad biblickými textami pripravili autori z AC, BJB, CB, ECAV, ECM, KZ a Ref. kresť. cirkvi.

Cena: 4,50 €/ks + poštovné

Nadovšetko láska

Breviár Johna Wesleyho je zostavený z jeho listov, kázni, denníkov. V krátkych úvahách budete objavovať človeka, ktorý sa smelo vybral novou cestou a všetok svoj čas venoval ľudom. Spoznáte jeho humor a vycibrený jazyk. Mnohé Wesleyho výpovede smerujú k praktickej viere, vyzývajú na sebaskúmanie a priťahujú k Ježišovi. Každý, kto bude čítať s ochotou načúvať Božiemu slovu a prijímať Ho, určite nezostane bez úžitku.

Cena: 5 €/ks + poštovné

Objednávky obidvoch kníh prijíma: ECM, Panenská 10, 811 03 Bratislava, alebo ustredie@umc.sk

O hospodárovi, z ktorého sa stal anjel

(Malý Tim jednoducho nedokázal povedať „nie“ vo vianočnom príbehu.)

Ako každý rok, aj tento mali šiestaci predviesť vianočný príbeh, ktorý sa odohral v maštali. V polovici novembra začal pán učiteľ s prípravou a rozdelením úloh.

Tomáš, na svoj vek veľmi vytiahnutý, mal ako najstarší zo štyroch súrodencov často na starosti vážne povinnosti dňa. Chcel hrať Jozefa. Tinku s dlhými vrkočmi zvolili jednoglasne za Máriu. Tak to išlo ďalej a všetky úlohy boli pridelené. Nezostal nik, kto by obsadil úlohu neprístupného hospodára, ktorý nemal prijať Máriu a Jozefa pod strechu. Tomáš mal zachraňujúci nápad – povedať v pravej chvíli jednu vetu: že nemá žiadnu voľnú izbu!

Pán učiteľ súhlasil. Tak sa na najbližšej skúške objavil Tomáš a viedol za ruku brata Timu. Ten vôbec nebol bojazlivý a tešil sa, že bude hrať úlohu hospodára. Mal s nimi dobré skúsenosti, keď s rodinou cestovali na prázdniny. Na hlavu dostal modrú čiapku a previazali mu zásteru. Kulisy izieb ani nič ďalšie ešte nebolo pripravené, preto stál Tim na prázdnom javisku. Ľahko mohol povedať „nie, nemám nič“, keď sa ho Jozef nástojčivo pýtal na izbu.

Niekoľko dní nato musel Tim s osýpkami do postele a bolo ozajstným šťastím, že sa postavil na nohy práve včas na predstavenie. V škole panovalo napätie a sviatočná nálada, keď sa so svojim veľkým bratom objavil hodinu pred začiatkom predstavenia. Na javisku za spustenou oponou zostal ohúrene stáť pred atrapou svojho príbytku. Mal prečnievajúcu strechu, namaľovanú lucernu a oblok, čo sa dal vyklápať. Tomáš mu ukázal, ako má na Jozefovo zaklopanie vyklopiť okenicu. A predstavenie sa začalo!

Jozef a Mária kráčali pomalými krokmi k svojmu nádejnému útočišťu a zaklopali. Okenica sa otvorila a vyzrel z nej Tim so svojou veľkou čiapkou. „Máte voľnú izbu?“ pýtal sa Jozef unaveným hlasom. „Áno, s radosťou,“

odpovedal Tim priateľsky. Ticho sa rozhostilo v sále a najmä na javisku. Jozef sa beznádejne pokúsil objaviť pána učiteľa niekde medzi kulisami so znamením o pomoc. Mária sa pozerala na svoje topánky. „Myslím, že klamete,“ odvážil sa napokon otvoriť ústa Jozef. Odpoveďou bolo dobre počuteľné „nie“. Iba vďaka Jozefovej duchapritomnosti pokračovalo predstavenie ďalej. Po minúte stresu chytil Máriu za ruku a putovali bez ohľadu na ponuku ďalej k stajni.

Za javiskom sa medzitým všetci zaoberali malým Timom. Pán učiteľ ho najprv musel vziať pod ochranu pred hnevom ostatných hercov, než si ho sám vzal na paškál. Tim vysvetľoval, že Jozef mal taký smutný hlas, že nemohol odmietnuť, a doma by predsa mali ešte vždy voľné miesto, hoci v núdzi na nafukovačke. Pán učiteľ mal pochopenie. „Príbeh však musíme hrať tak, ako bol napísaný!“ vysvetľoval Timovi. A on sľúbil, že na druhom predstavení už bude zlým hospodárom.

Druhé predstavenie sa konalo v spoločenskej sále cirkvi. Tomáš pod prísnu hrozbu trestu prikázal svojmu malému bratovi odpovedať na Jozefovu otázku tentoraz jasné „nie“. Sála sa celkom zaplnila. Opona sa zdvihla, zjavil sa svätý pár a kráčal k prístrešiu. Jozef zaklopal na oblok, zostalo však ticho. Opäť zaklopal, neotvoril však nik. Márii uniklo vzlyknutie. Napokon zvolal Jozef silným hlasom: „Je tu voľná izba?“ Po chvíli ticha, v ktorej by bolo počuť aj ihlu spadnúť, zaznelo tiché, ale zreteľné „áno“.

Na treťom a poslednom predvedení hry Tim už nehral úlohu zlého hospodára; vzali mu ju. Dostal krídla a nahradil anjela v stajni. Jeho „haleluja“ sa nedalo prepočuť. Nik nepochyboval, že konečne sa nachádzal na správnom mieste.

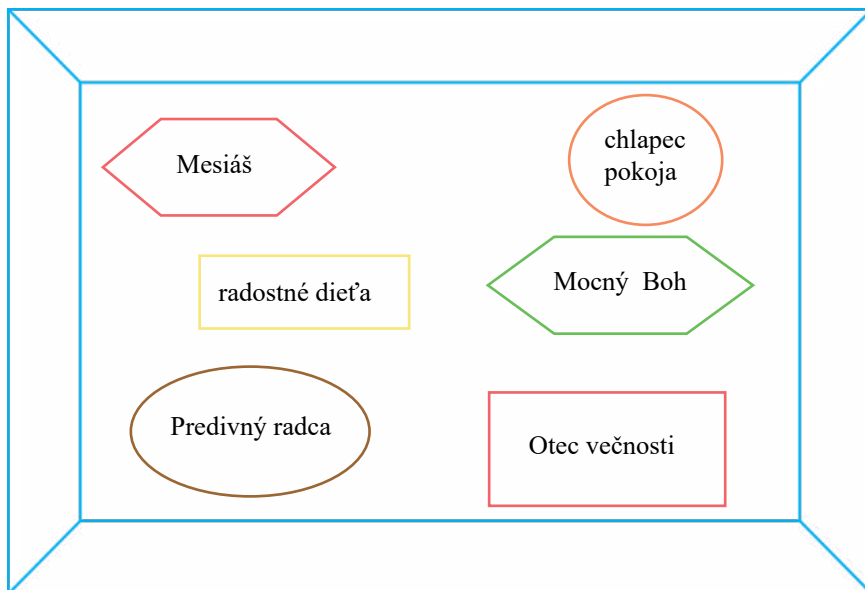
Z nemčiny preložila M. Z.

Milé deťi,

čakajú nás najkrajšie sviatky lásky v roku – VIANOCE. Pripomínajú nám sklonenie sa Boha k ľudstvu v osobe dieťaťa Ježiša.

Prajem vám všetkým požehnané dni plné radosti, pokoja a Božej lásky.

1. Vyfarbi iba tie geometrické útvary, kde sa pomenovania vzťahujú na Ježišovo meno.

2. Skús správne zostaviť biblický verš. Pomôže ti Božie slovo z Evanjelia podľa Jána 8, 12.

nasleduje svetlo **svetla**. nebude ale svetlo

JA SOM **Kto mňa** chodiť vo tme bude mať života.

3. V trojsmerovke vyhľadaj a preškrtni slová:

S	Y	N	M	O	A
L	A	P	A	B	C
Á	U	O	Š	E	D
V	G	K	T	N	Á
A	U	O	A	S	L
T	U	J	E	S	V

sláva, syn,
vládca, pokoj,
maštal', nebo.

Pospájaj zvyšné písmenká a zis-
tiš, ako sa volal cisár, za ktorého vlád-
dy sa narodil Pán Ježiš Kristus:

pripr. Henrieta Kociová

Kiežby sa tvoja účasť na spoločnej viere prejavila v tom, že poznáš, čo (tajnička).				Pomôcky: Asen Enor	osol (čes.)	huspenina	Pomôcky: anis laena	Letecké opravovne	3	potreba kosca
				obchodná akadémia			potreba luko- strelca			
				hlas hada			zlato (špan.) neodbor- ník			
				Europ. Pro-g. Library pomalými				stredová priamka podoba		
Autor: RINGO	závodný klub	2	preklatie aloa (nespráv.)							
úspech										talianske muž. meno Amát
značka ochrany na podlahu						Katarína (dom.) pochody (zastar.)				
Pomôcky: Amato Ré, RPM	bokom (čes.) gumipuška						kód rozhl. spol.Mexika antický plášť			
znova zoral								Radio Andora		
egyptský boh Slnka, Ra			merica (zastar.) Aralské jazero					mimo- zemšťan 1000 kg		
japonská lovkyňa perlorodiek				1 rascové likéry					K	
obal drevín					Európska recykl. Sieť bulharský panov. rod					symbol múdrosti
Pomôcky: Kolon oro, Aso	kosila produkt včiel					epocha triasu esá (nem.)				
sirupovitý odpad pri výrobe cukru							obchod v Bratislave Technické múzeum			
štvorček (typ.)			šesť (čes.)					televízne vysielanie		
kód nemčiny			len (čes.)					ad acta		

Blahoželanía

Brat **Peter Mazúr**, náš nový kazateľ v **Gerlachove**, mal v októbri okružhle narodeniny.

Milý náš brat, chceme Vám dodatočne popriať k Vaším 50. narodeninám všetko len dobré; nech je Vám Hospodin útočiskom v každej chvíli, nech plní Vaše nádeje a ciele Vašej práce!

V Božej milosti a ochrane si svoje životné výročia v novembri pripomínajú: sestra **Mária Kochanová** (90 rokov) a sestra **Alžbeta Záhradská** (80 rokov) zo Sereďe.

Milé naše sestričky v Pánovi, nech je pre Vás Pán Boh počiatok i koniec všetkých vecí. Nech Vás žehná, naplňa pokojom, radosťou a silou vytrvať na ceste spasenia. Prajeme Vám všetko dobré.

V decembri si svoje jubileum 70 rokov pripomenie brat **Kveto Jež** zo zboru Bratislava-Staré Mesto.

Milý náš brat, prajeme Vám k Vášmu sviatku veľa radosti, zdravia a pokoja. Nech Vás Pán Boh naplňa svojou milosťou, nech Vás chráni od zla; nech Vás požehná a rozhojní svoju lásku vo Vašom srdci.

Dary na Ohnisko (október – november 2020)

Helena Elizeušová 20 €, Mária Ládiová 20 €, Elena Tagajová 20 €, nemenovaný darca 30 €, zbor Sereď 70 €.

Srdečne ďakujeme!

Červená streda

Streda 25. 11. 2020 bola medzinárodnou pripomienkou ľudí, prenasledovaných pre vieru. Znakom iniciatívy je okrem modlitieb rozsvietenie červeného svetla vo významných budovách, symbolizujúce krv trpiacich pre vieru. Bratislavský hrad, Most SNP a niektoré kostoly a významné objekty na Slovensku sa večer rozsvietili načerveno, a tak sa pripojili k svetovým dominantám, ako Koloseum, britský parlament, socha Krista v Riu de Janeiro, na znak solidarity s prenasledovanými kresťanmi. Akcia sa koná vždy v poslednú novembrovú stredu.

Pastorálka

pracovníkov cirkvi sa konala online 23. 11. 2020 na tému *V spleti informácií*. Sestra Gabriella Kopas, ktorá mala na starosti vzdelávaciu časť, na príklade konkrétnych ukážok ilustrovala množstvo zavádzajúcich, zmätočných, falošných poplašných správ, ktoré na nás denne číhajú z internetového prostredia. Ako sa v nich vyznať, a pritom si zachovať vnútorný pokoj a byť aj pre iných takým majákom uprostred rozbúreného mora, aj to bolo zámerom tohto podujatia. *Viac v ďalšom čísle.*

Finančná pomoc

Diakonia a vedenie ECM vyhlásili v novembri 2020 zbierku na zhorené domy 3 rodín zo zboru v Slavkovciach. Prispelo 13 jednotlivcov a dva zbory. Vyzbieralo sa 1290 €. V mene kazateľky sestry Jarmily Nagyovej, ktorá nakúpila stavebný materiál, srdečne ďakujeme za pomoc.

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Ohnisko 11 – 12/2020 (7. 12. 2020)
Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ